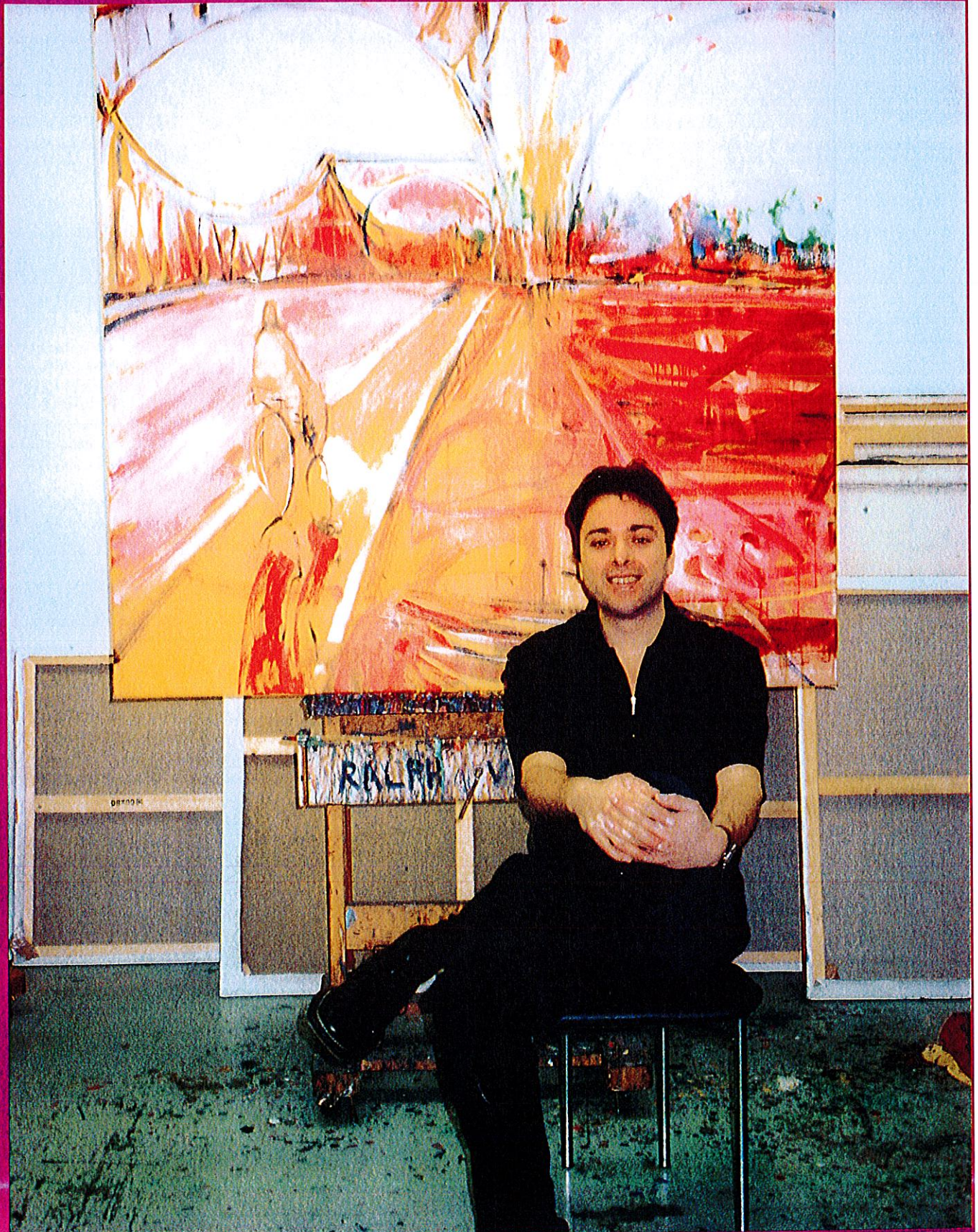

Pulchri

Ralph: "Het is een optelsom van allerlei 'toetsen'."

Ralph van Hoorn

Die kat lag zo vreemd op straat

Zoals zoveel beeldend kunstenaars tekende en schilderde Ralph van Hoorn al op zeer jonge leeftijd. Logisch dat hij na zijn gymnasium-opleiding voor de Academie voor Beeldende Kunsten koos. Dat ging mooi niet door. Als zestienjarige zou hij niet tegen de hardheid van het kunstklimaat en de sfeer aldaar kunnen. Wachten moest hij tot hij negentien jaar zou zijn. In die tussenliggende jaren studeerde hij viool, schilderde en tekende hij. Het ging van een leien dakje.

Ralph: "Ik werd negentien en warempel: ik werd aangenomen. Het eerste jaar ging vrij goed, het tweede jaar minder. Ik vond het saai en stapte over naar de Vrije Academie, ook in Den Haag, waar ik me meteen thuis voelde. De deuren staan van 's morgens tien uur tot 's avonds tien uur open en je mag komen wanneer je wilt. Het was er prettig werken en heb er veel geleerd. Van 1994 tot 2002 ben ik er gebleven, dat zegt genoeg. Nu heb ik er zelfs een atelier, groot met heel goed licht. Wat je eerst moet weten? Wat je wilt gaan schil-

deren. Dan heb je al een heel probleem minder. Ik weet hoe ik een schilderij moet opbouwen. Eerst schilder ik maar wat. Daarna laat ik het een dag of wat rusten. Dan ineens zie ik wat ik moet doen en werk intensief verder." Op zijn kleine kamer, in ook alweer zo'n klein flatje, hangt een fors schilderij van een dode kat in een kerkachtige sfeer, dat wil zeggen: een brede uit het niets komende lichtgloed, opgebouwd uit vele kleuren die samen één kleur vormen. Ralph: "Ik gebruik alle kleuren die er bestaan.

Op de kwast neem ik heel weinig verf. Schuif er steeds andere kleuren overheen, zodat de onderlagen blijven bestaan en meespelen. In de intensiteit van het beeld is de verstructuur belangrijk." Ralph gebruikt soms wel vijftig kleuren. Toch is zijn palet licht van kleur. Dat was duidelijk te zien op de najaarsledententoonstelling. Daar hingen drie werken van hem. 'De ontsnapte vogel', maar vooral 'De vreemdeling' schokten de mensen. Er is een situatie, dat wil zeggen: een drama afgebeeld. Een mens, naamloos, in een hedendaagse mensonterende situatie. Een mens die niet bestaat, maar er toch is. Hij probeert zich te warmen aan uit de rechterhoek komende lichtvlakken. Het mocht niet baten. Ralph heeft het zo kunnen weergeven dat je meteen ziet: hij leeft niet meer.

Ralph: "Soms scheur ik een foto uit een tijdschrift. Iets wat me treft en wat je niet dagelijks ziet. Zelf ben ik een waardeloze fotograaf maar je wilt wel eens wat onthouden. Die kat die thuis hangt, lag zo vreemd op straat. Dat zie je nooit, maar je weet meteen: hé die is dood. Met de vreemdeling hetzelfde; die houding wil je onthouden. Niet dat ik het naschilder, geen sprake van. Ik geef er mijn eigen interpretatie aan. Ook een vreemde houding moet kloppen.

Architectonisch

Een week later op zijn atelier. Tot mijn verrassing staan er, behalve de ons bekende werken, geheel andere en enkele veel grotere schilderijen. Architectonische landschappen zou je ze kunnen noemen.

Ralph: "Ik heb het door Bacon beïnvloede gedachtengoed voor een groot deel verlaten en heb eindelijk mijn eigen weg gevonden. Op enkele foto's die ik in een tijdschrift bekeek, zag ik zulke mooie technische hoogstandjes. Ontzagwekkende stalen boogbruggen over wijde pleinen. Architectuur interesseert me, vooral de beweging zoals lijnen en bogen. Ik word er door geïnspireerd. Meteen ben ik begonnen met dit onderwerp. Voor mij een geheel nieuwe manier van schilderen. Je moet de doeken van een afstand bekijken om te ontdekken dat de ruimtelijke compositie is vergroot. Het is een optelsom van allerlei toetsen. Mijn schilderijen zijn in mijn eigen beeldtaal ontstaan door vorm en kleur. Deels abstract met expressionistisch accenten. Het resultaat is figuratief te noemen.

Ik zie kans het lijnenspel goed op te lossen en de ruimte te behouden. Tevens zorg ik dat de lichtheid van het transparante materiaal duidelijk zichtbaar blijft. Kleur blijft belangrijk; al naargelang het onderwerp schilder ik heftig van kleur of in rustige tinten. Daarin moet ik consequent zijn om het geheel tot een goed einde te brengen."

Marianne Dommissie (tekst en foto)

Op 5 januari 2000 ontving Ralph de Talens Pulchriprijs.

Ralph van Hoorn exposeert van 1 t/m 23 februari in de Kopzaal.